



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 168/2025-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom Mgr. Jakubom Andreánskym, Vilová 6, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 74Ek/2037/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ označený v záhlaví tohto uznesenia sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 24. januára 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v napadnutom exekučnom konaní. Sťažovateľ navrhuje uloženie príkazu okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prieťahov, ako aj priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 5 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva, že sťažovateľ vystupuje v napadnutom konaní vedenom okresným súdom v procesnom postavení povinného, proti ktorému sa oprávnená (Kancelária Národnej rady Slovenskej republiky) domáha zaplata sumy 1 133 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu (rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií č. VP/267/21/K z 26. októbra 2021). Exekúcia začala doručením poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Jaroslavovi Delfinimu 25. júla 2022. Dňa 14. augusta 2023 bolo okresnému súdu doručené podanie sťažovateľa s návrhom na zastavenie exekúcie.

3. O návrhu rozhodol okresný súd uznesením sp. zn. 74Ek/2037/2022 z 22. septembra 2023 vydaným vyšším súdnym úradníkom tak, že tento zamietol ako oneskorene podaný podľa § 611 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Proti uzneseniu okresného súdu z 22. septembra 2023 podal sťažovateľ 16. októbra 2023 sťažnosť, o ktorej doteraz nebolo rozhodnuté.

4. Uznesením ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 637/2024 z 21. novembra 2024 bola predchádzajúca ústavná sťažnosť sťažovateľa doručená 15. novembra 2024 smerujúca proti postupu okresného súdu v napadnutom konaní odmietnutá z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ namieta nesústreďený, neefektívny a nehospodárny postup okresného súdu v dôsledku nečinnosti trvajúcej viac ako dva roky a päť mesiacov od vydania poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd nerozhodol o sťažnosti zo 16. októbra 2023 proti uzneseniu okresného súdu z 22. septembra 2023, t. j. nečinnosť trvá viac ako 1 rok a 3 mesiace.

6. Exekučné konanie sa nevyznačuje právnou a ani faktickou zložitou. V napadnutom konaní vystupuje iba jeden povinný a jeden oprávnený.

7. Neprimeraná dĺžka napadnutého konania nebola vyvolaná správaním sťažovateľa. Podaním sťažnosti, o ktorej nebolo dosiaľ rozhodnuté, sťažovateľ len chráni svoje práva a záujmy, ktoré dôsledným a riadnym spôsobom odôvodnil.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka existencie zbytočných prietáhov v exekučnom konaní, v ktorom nebolo dosiaľ rozhodnuté vo veci sťažovateľom podanej sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie pre oneskorenosť.

9. Základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov súdom a rovnako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote sa vzťahuje aj na rozhodovanie súdu v exekučnom konaní (III. ÚS 229/04, III. ÚS 15/03). V kontexte predmetu rozhodovania ústavného súdu, ktorým je posúdenie existencie zbytočných prietáhov v exekučnom konaní, ústavný súd ďalej opakovane, ako to urobil aj v rozhodnutí o predchádzajúcej ústavnej sťažnosti sťažovateľa, zdôrazňuje nutnosť pri posudzovaní postupu všeobecného súdu zohľadňovať konkrétne etapy rozhodovania o jednotlivých návrhoch predkladaných na rozhodnutie súdu bez automatického zohľadňovania celkovej doby exekučného konania, keďže všeobecný súd nie je orgánom verejnej moci vykonávajúcou samotnú exekúciu, pričom uplatnenie právomoci všeobecného súdu zasahovať do exekúcie vedenej súdnym exekútorom nastáva až po splnení zákonom ustanovených podmienok. Exekučný súd preto nemôže zodpovedať za potenciálne porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov spôsobené dĺžkou celého exekučného konania, ale len za dĺžku jeho rozhodovania o jednotlivých návrhoch v rámci exekučného konania

(III. ÚS 867/2016). Vzhľadom na uvedené je preto námietka sťažovateľa obsiahnutá v podstatnom v prvej vete bodu 5 tohto uznesenia nedôvodná.

10. V konkrétnych okolnostiach veci sa exekúcia začala v júli 2022, no konanie o návrhu sťažovateľa na zastavenie exekúcie sa začalo až v auguste 2023, pričom do času rozhodovania ústavného súdu o ústavnej sťažnosti okresný súd o sťažnosti sťažovateľa nerozhodol. Vo veci sťažovateľom podaného návrhu na zastavenie exekúcie sa teda koná 18 mesiacov.

11. V súlade s ustálenou judikatúrou ústavného súdu je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (obdobne aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu (IV. ÚS 221/04, I. ÚS 251/05). Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je však autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00, I. ÚS 728/2024). Ojedinelá nečinnosť súdu v trvaní niekoľkých mesiacov nemusí zakladať porušenie práv na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a na prejednanie záležitosti v primeranej lehote (II. ÚS 63/05).

12. Aj napriek tomu, že postup okresného súdu vo veci rozhodovania o sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu z 22. septembra 2023 nie je optimálny, nečinnosť okresného súdu v trvaní 18 mesiacov od podania samotného návrhu sťažovateľom nedosahuje takú ústavne relevantnú intenzitu, aby bolo možné po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. I. ÚS 96/2011, III. ÚS 541/2011, III. ÚS 383/2015). Navyše, obdobne ako v rozhodnutí o predchádzajúcej ústavnej sťažnosti sťažovateľa (podanej len s dvojmesačným odstupom od v tomto konaní doručenej ústavnej sťažnosti), aj v tomto konaní ústavný súd akcentuje, že sťažovateľ netvrdí, tým menej preukazuje, že podanému návrhu na zastavenie exekúcie neboli priznané odkladné účinky (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku), čo vedie k záveru, že napadnuté konanie nevedie k priamym zásahom do majetku sťažovateľa ako povinného (m. m. III. ÚS 637/2024).

13. Z uvedených dôvodov ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

14. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti stratilo opodstatnenie rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa uvedených v ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu